

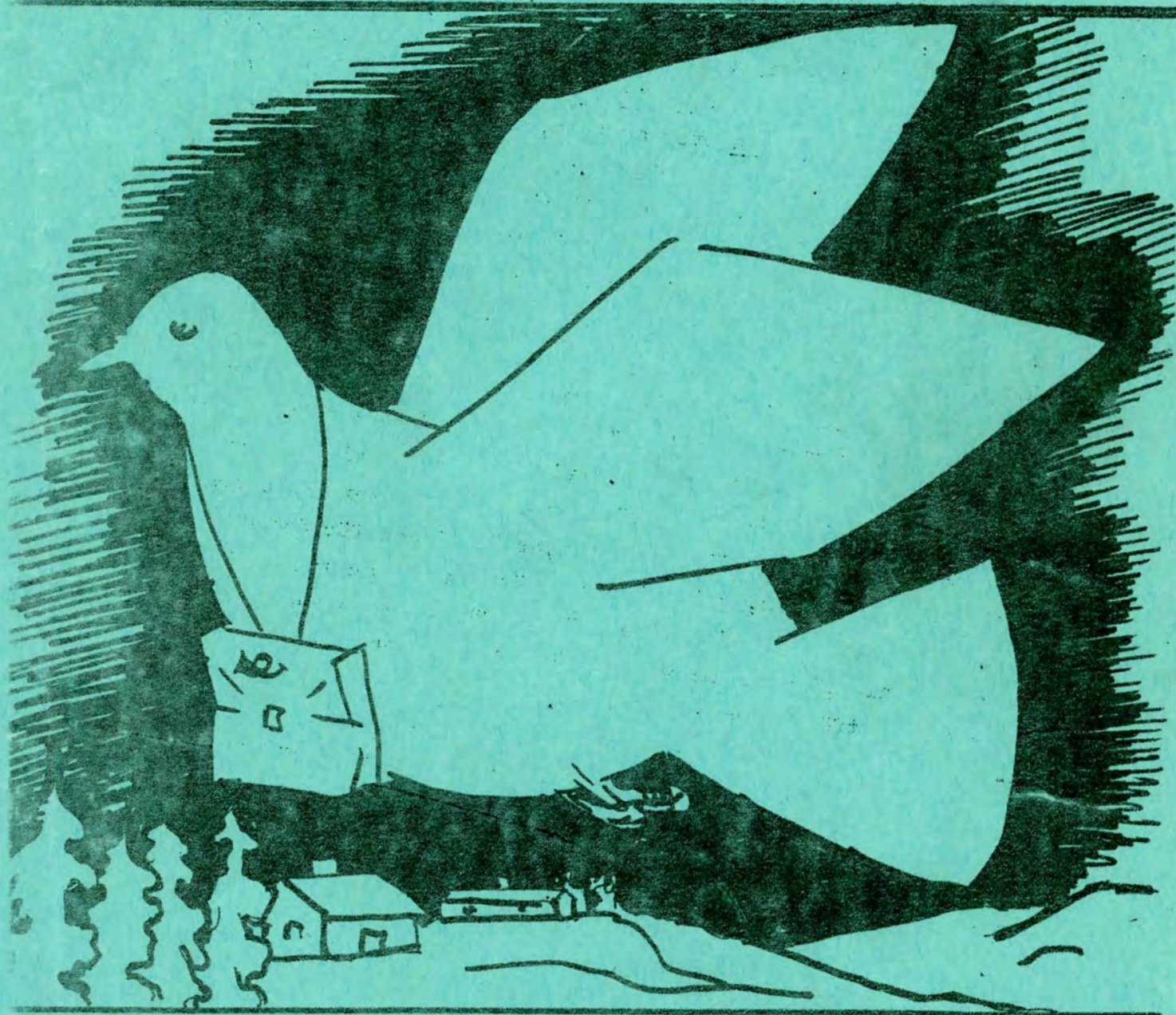
KLUBB TABY

informationsblad

POSTNUMRET

ÅNG 3

NR 1 1977

VÄLKOMMEN TILL ÅRSMÖTET 22/3 KL 18⁰⁰

VALLENTUNA

BBGXP

Den viktigaste fackliga frågan f.n. är utan tvekan avtalsrörelsen. Det är i den det avgörs vad vi skall leva av under åtminstone ett år framåt. Avtalskommitten kommer inom kort med material om det ekonomiska läget och ett förslag om vad vi bör kräva i årets avtalsrörelse. Det är en mycket viktig och en mycket bra sak detta att vi i klubben tillsatt en avtalskommitte. Hittills har det ju i avtalsrörelserna varit så att vi lokalt suttit ganska passiva och låtit dom i toppen sköta den här frågan, själva har vi väl mest suttit framför våra TV-apparater och sett och hört på rapporterna från "förhandlingsspelet". Avtalskommittens arbete möjliggör inte bara för oss att ta ställning i avtalsrörelsen, vad som är rimliga och riktiga krav, dess arbete är också ett första steg att bryta passiviteten, till att vi blir aktiva för att påverka våra egna avtal. Målsättningen måste vara att vi tar tillbaka den rätt att bestämma över avtalen, som LO- och förbundsledningarna berövat oss. Detta kan ske bl.a. genom att vi återinför principen att "inga avtal skrivs under förrän avtalet i fråga skickats ut bland berörda medlemmar för omröstning" som det heter i en av de kongressmotioner som klubben tillstyrkt och som publiceras i tidningen.

Gruppkorsbandsfrågan, som i avdelningen orsakat så "hårda debatter och tårt på annars goda vänskapsband" går nu mot sin lösning. Det slutgiltiga avtalet blev klart i dagarna. Såvitt man kan bedöma av den information som hittills har getts, är det ett i det stora hela bra avtal. Det ger frivillighet för extra tur, ersättningen för denna kommer inte att försämrats, ordinarie tursersättningen kan tas ut i komp, osv. Längre fram i tidningen redogör vi för några av de viktigaste punkterna i avtalet, i avdelningens tidning "Aktuellt" kommer om några veckor en utförligare redogörelse.

Personalklubbens protokollsbok, som vi tidigare efterlyst här i PN, har nu återfunnits och i det här numret börjar vi en serie om den gamla klubbens verksamhet. Visste ni t.ex. att kvinnor tilläts att bli brevbärare först i början på 60-talet?! Till det återkommer vi i nästa nummer.

/JÅ

I redaktionen: Stefan Hörnqvist, Hannu Kuuluvainnen, Jan Åhman.
Illustratör: Björn Berglund.

KLUBB TÄBY

KLUBBNYT

⊕ Sommarlördagarna. Under perioden 12/6 till 28/8 blev en hel del post försenad p.g.a personalbrist; den blev liggande från lördag till måndag. Roligt för kunderna som fortfarande tror att posten delas ut på lördagarna. I år var det Poststyrelsen allena som ansvarade för detta mygel, som det skulle kallas om en enskild brevbärare begick samma förmyndelse. Övriga instanser hade förespråkade indragning av lördagsbrevbäringen under denna period.

Siffror: Vallentuna inga kvarlagda distrikt, Åkersberga 5 distrikt, Danderyd och djursholm 6 distrikt var och Täby 1 värst som vanligt. med sina 34 distrikt! Sammanlagt alltså 45 distrikt som blivit liggande till måndagen.

Dessutom har det ju gått åt en hel del övertid för att få ut den övriga posten. Tyvärr har vi inga siffror på detta, men som exempel kan nämnas att lördagen den 10/7 utgick 106 timmar och 30 minuter övertid på Täby 1, brevbäringen. Etthundrasex timmar!

⊕ Klubbmötet och festen 4/12 76.

Festen blev mycket lyckad, det tror jag alla som var där (ett 70-tal medlemmar) är överens om. Maten var god, musiken bra och stämningen var hög under hela kvällen. Enligt många mening bör också Tempos utsökta källvatten ges ett särskilt omnämnande.

Mötet däremot var inte så lyckat. Det var ont om tid och en diger dagordning. Dessutom satt väl alla och väntade på att festen skulle börja. Det här gjorde att det inte blev några diskussioner att tala om, trots de många viktiga frågorna. Dessutom var få närvarande på mötet, bara ca 30 medlemmar. Det är nog bäst att i fortsättningen skilja klubbmötena och festen åt; vi har ju ganska få klubbmöten och därför är det viktigt att det då ges tid att diskutera igenom saker och ting ordentligt. De frågor som det lämnades rapporter om behandlas på annan plats i tidningen.

Nomineringen av kandidater till klubbstyrelsen resulterade i:

att Josef nominerades till omval som ordförande

att Jerome Bates, Mary Ann Ekström, Stefan Hörnqvist, Ingvar Klerzell, Mikael Mattson, Hans Lindell och Alf Kock nominerades som styrelseledamöter.

att Assar Svensson och Herbert Säll nominerades som revisorer.

att C-A Möller och Börje Holmgren nominerades som revisorssupple

Forsättningsvalet till företagsnämnden i Byby 1 resulterade i att Hannu Juhlavainnen valdes till ordinarie ledamot efter Josef Lundell och Mary Ann Weström valdes till suppleant.

Samtliga motioner bifölls av mötet.

Uttalandet om Libanon antogs också.

/J/

Motion angående avdelningarnas organisation och förhandlingsansvar.

1973 års kongress fastslog, i det man antog förbundsstyrelsens utlåtande nr 14, att sammanslagning av förbundsavdelningar till större enheter skulle ske frivilligt, "i allra bästa samförstånd".

Kongressen uttalade sig också för större avdelningar, men i praktiken har visat att intresset för detta inte är särskilt stort ute i avdelningarna.

Förbundsstyrelsen försöker nu påskynda utvecklingen i riktning mot större enheter bl.a. genom att föreslå "stadgemässiga åtgärder" för att fränta en del avdelningar en kommande lokal förhandlingsrätt, och den vägen få mindre avdelningar att gåsammans.

Detta visar vikten av att frivilligheten kvarstår.

Undertecknade föreslår därför kongressen

att uttala sig för frivillighet vid genomförande av organisationsförändringar. Denna frivillighet skall även gälla vid överenskommelser om var den lokala förhandlingsrätten skall ligga.

Motion angående omröstning om avtal.

Vi anser det vara en självklarhet i en demokratisk fackföreningsrörelse att den som berörs av ett avtal skall ha rätt att avge sin mening om detta innan den skrivs under. Vi tror även att detta skulle stimulera fler medlemmar till ökad facklig aktivitet.

Vi kräver därför

att kongressen beslutar om att inga avtal skrivs under förrän avtalet ifråga skickats ut bland berörda medlemmar för omröstning.

MOTION från Mary-Ann Ekström och Stig Parborn, avd. 3001.

Dagens arbets- och bevakningsområde för den fackliga verksamheten tenderar att växa ut på alla områden. Det vi tidigare ansåg att samhället såväl som arbetsgivaren skulle lösa, är frågor som högst berör medlemmarnas trygghet och omvårdnad. Hit hör inte minst de frågor som direkt påverkar och formar människans attityd och levnadssätt till sin omgivning.

Vår strävan bör därför vara att dels påverka, dels utforma de frågor som kan bidra till en rikare fritid och självständiga individer genom att bekämpa den kommersiella industrin.

Genom att kapitalet direkt bestämmer över en stor del av massmedia, uppstår risken att man bryter ner den grundläggande livssynen på möjligheterna att främja självständighet, samarbete, solidaritet och ett demokratiskt tänkande.

Den fackliga rörelsens strävan till solidaritet med världens förtryckta bör komma till starkare uttryck i vår målsättning. En positiv syn på social-, frihet- och jämlikhet för internationell solidaritet bör utvidgas i de fackliga sammanhangen.

Mot denna bakgrund föreslår vi att kongressen beslutar att tillföra SF:s stadgar § 1 mom 2 följande uppgifter:

att göra en kraftfull insats i det internationella utvecklingsarbetet till stöd för ekonomisk och social jämlikhet.

att aktivt motverka kommersialismens negativa verkningar, därmed medverka till att skapa en rik och meningsfull fritid som bidrar till jämlikhet.

Klubb Täby och Södertälje har tillstyrkt motionen.

MOTION från Mary-Ann Ekström och Stig Parborn, avd 3001.

Svårigheterna att hinna ge facklig information vid medlemsvärningen, är väl kända. Den tid som på vissa håll nu finns avsatt är starkt begränsad.

Det kan tyckas att människor som kommit ut i arbetslivet, borde ha tillräckliga erfarenheter, för att redan ha en motivering för facklig anslutning.

Ett stort antal av de som idag anställs i statlig tjänst, är unga människor ofta utan tidigare arbetslivserfarenhet. Den fackliga informationen har hittills varit i det närmaste obefintlig i skolan.

Det finns också stora svårigheter med att kunna informera och kunna värva den stora grupp människor som har oregelbundna arbetstider, skiftgång och deltidsefattningar.

Vi vill här betona vikten av att de nyanställda får ökade möjligheter till ökad kontakt med den klubb de i så fall kommer att vara anslutna till. Den personliga kontakten med dem som är fackligt aktiva i klubben, ser vi alltså som en punkt av mycket stor betydelse. Den direkta stimuleringen av den enskilde medlemmen, till att aktivt delta i det fackliga arbetet, sker ju utom i klubbarna. Det bästa för alla parter är därför att en utökad facklig information sker på klubbnivå. Det krävs således en fastare information för den fackliga informationsverksamheten för nyanställda.

Den utökade informationen sker lämpligen som en typ av introduktion med sammandragningar av alla nyanställda, efter t.ex 4-10 veckor eller minst 5 nyanställda inom klubbområdet.

Tidsåtgången för introduktionen ska vara minst 8 timmar. Det är alltså under introduktionen som medlemsvärning och motivation till facklig anslutning sker. Introduktionen bör ske på betald arbetstid. Tid åtgången för de fackliga företrädarna bör bekostas av arbetsgivaren. Ett speciellt material att använda vid introduktionen bör framställas som de nyanställda får behålla. Speciellt overhead-material, bildbeamer eller dylikt, är också lämpligt att framställa.

Mot bakgrund av ovanstående, hemställervi att kongressen beslutar:

att förbundet verkar för rätten till utökad facklig introduktion för de nyanställda, på betald arbetstid samt att den fackliga introduktionen helt bekostas av arbetsgivaren

att facklig introduktion sker på klubbnivå

att frågan om utökad facklig introduktion skyndsamt utreds i enlighet med motionens intentioner

Klubbarna Täby och Södertälje har tillstyrkt motionen.

TEATER

Fredagen den 29/10 var vi sju stycken från Täby 1 som gick på Fria Proteatern och såg Operation Morgonrodnad. I sitt program konstaterar teatergruppen, att "Nu börjar det åter dra ihop sig ute i Europa". Inte sedan 30-talet har det hållits så många fredskonferenser och aldrig tidigare har det funnits så många bomber och så mycket vapen i Europa som nu. Falskheten i talet om nedrustning visas bäst av det faktum att sedan nedrustningsförhandlingarna började i Geneve 1963 har stormakterna fått tio gånger mer vapen att förhandla om." Fria Proteatern vill med den här pjäsen tala om hur dom, som socialistisk teatergrupp, ställer sig till den här utvecklingen".

Pjäsen inleds med en kort historiebeteckning, där bilder och nyhetsuppläsningar återger händelser, som utspelades i Europa och Indokina under senare delen av 60-talet. Vi fick bl.a. återuppleva den "röda våren" 1968, när FNL gick till offensiv i Syd-Vietnam, när en våg av strejker och studentuppror svepte över Västeuropa, när USA:s svarta befolkning reste sig mot diskriminering och förtryck. Och till slut hösten -68, då Sovjets stridsvagnar rullade över gränsen till Tjeckoslovakien.

Med hjälp av en enkel handling och några okomplicerade karaktärer (roller) fick vi teatergruppens syn på hur människor och politiska grupper här i Sverige tänkte, tyckte och agerade inför dessa händelser. När de insåg (eller vägrade inse) Sovjets förbrytelser mot Tjeckoslovakien.

Av ämnesvalet att döma skulle man kunna tro att det är en tung och 'svårsmält' pjäs. Nu är det inte så. Till stor del kan det bero på personbeskrivningen. Den är som sagt överdriven, men träffande (dvs. rolig). Där finns den socialdemokratiska pappan med statusprylar, lyxhustru och goda kontakter (du och bror med brukets VD). Där finns sonen Johan, som avbryter sina universitetsstudier, ty han ska börja jobba på bruket och göra revolution. Johan får till viss del karaktärisera "Frasmakaren", han som pekar väskan full av teorier och väl inövade fraser för att sedan, i all hast, göra en turistresa ner till arbetarklass och verkstadsgolv och där ställa allt tillrätta åt det arbetande folket. (typen gjorde sig bra på scenen)

Efter föreställningen följde en diskussion mellan skådespelare och publik. Vi fick veta att teatergruppen hade två huvudsyften med denna pjäs. Dels ville man framhålla alla länders rätt till fri-

het och oberoende, samtidigt ville man öka insikten om de båda ~~stor-~~makternas imperialistiska politik. Detta ' budskap ' hade nog de flesta av oss både uppfattat och känt igen (som SKP:s supermaktsterri). Trots detta var publikens politiska kommentarer sparsamma. Man kom istället med flera andra inlägg. Någon menade att pjäsens kvinnoroller bara fungerade som komplement till de manliga rollerna. I den kritiken instämmer jag helt. Av en socialistisk teatergrupp, som förespråkar ' frihet och oberoende ' ; hade man väntat sig annat än traditionella könsroller.

Till slut några ord om och av författaren Bertold Brecht till dem som tyckte att pjäs och roller var orealistiska. Brecht ville redan på 20-talet bryta den sceniska illusionen. Han menade, att målet är en realism , som inte påverkar publiken genom de sceniska uttrycksmedlen utan håller den medveten om att det hela tiden finns en grundläggande skillnad mellan teater och verklighet. Fria Proteatern arbetade förmodligen med samma målsättning och enligt min mening så lyckades dom bra.

Birgitta Gustavsson

+++++

En kväll före jul hade vi bestämt att gå på teatern. Det blev Klara som visade Emilia-Emilia av Reidar Jönsson. Klara-teatern visade sig vara ombygd och moderniserad med stor rymlig vestibul där publiken kunde sitta i sköna soffor. Själva teatern var i det moderna snittet utan ridå och med sufflösen sittande bland publiken.

Stycket spelades så att Emilia sitter mitt på scenen och berättar om sitt liv, som handlar om man och barn osv. Hon talar om hur hon träffade sin man i folkets hus. Sedan fick han plats som maskinarbete och blev fackföreningsmänniska. Emilia hjälpte sin man med fackarbetet. Många delar ur hennes liv spelas upp på scenen av en god ensemble skådespelare. Särskilt minns jag minnen från en bilutflykt spelas upp och Emilia berättar om deras första bil. Så visas en julafton med TV, denna nervförstöringsapparat. Emilia tycker liksom jag själv, att det var skönare hemma före TV:s tid. Slutet av pjäsen har Emilia blivit mycket gammal och flyttat till lägenhet. Där blir hon förföljd av "smarta" bokförsäljare som försöker lura på henne böcker hon ej är intresserad av. I flera delar av pjäsen kände jag igen mitt eget liv och därför var kvällen lyckad.

Hans Lilienberg

1. Uttalande om Järva Ban.

Avdelningsstyrelsen hade föreslagit ett uttalande (se bilaga) och mot detta ställde Höglin/Pärnänen Sth Ban ett annat förslag (tyvärr ingen bilaga).

Bl.a. undertecknad kritiserade avdelningsstyrelsens förslag. Motiveringen för detta var att man uttalade sig för lokalisering till Järva Ban av en ny terminal, trots att opinionen bland Solnaborna är helt enig mot en terminal, samtliga partier i kommunen har också gått emot den. Man riktar i uttalandet huvudsalvan mot den nya regeringen trots att det är Postverket som vägrat göra något konkret med för bättre arbetsmiljö på Sth Ban nu. - istället har man hägrat med en ny terminal i Järva 1982. Man har satsat allt på ett kort, att staten skulle sätta sig på Solnaborna, och förlorat; de anställda på Sth Ban får nu lida för detta.

I omröstningen vann avdelningsstyrelsens förslag? Mary Ann röstade för detta, undertecknad för Höglin/Pärnänens förslag.

2. Uttalande om fackliga självbestämmanderätten.

Även detta uttalande förorsakade en längre debatt. Undertecknad, Viberg/Sth 4, Rygfelt/Sth Ban m.fl. kritiserade förslaget hårt. Det utger sig för att slå vakt om den fackliga självbestämmanderätten men i praktiken handlar det fr.a. om den "fackligt-politiska samverkan" dvs hur bra och nödvändigt det är att facket samarbetar med socialdemokraterna. För att slå vakt om den fackliga självbestämmanderätten tvingas man i avdelningsstyrelsens uttalande också stödja SAP. Det är en splittringspolitik. Den fackliga självbestämmanderätten är viktig, men i uttalandet tar man bara upp ett hot mot ~~den~~ facket, nämligen den nya regeringens ev. förslag om lagstiftning mot kollektivanslutning. Även om man, som undertecknad, är emot kollektivanslutningen, måste man gå emot att staten lägger sig i detta. Nu hör det till saken att denna regering sagt att man inte kommer att lagstifta i denna fråga! Däremot tar uttalandet inte upp andra hot mot det fackliga arbetet som redan existerar, t.ex. de antifackliga bestämmelserna i den nya Medbestämmandelagen. Men så var det ju också den gamla regeringen med och röstade igenom detta, ja t.o.m. drev dessa frågor. Genom sin uppläggning blir uttalandet nu ytterligare ett partitaktiskt utspel. Det är fel att använda fackföreningen för sådant. Uttalandet är också till stora delar sanningslöst, t.ex. påstår man rätt upp och ner att demokratin har fördjupats under den gamla regeringens tid. Det tål verkligen att diskuteras. T.ex. så har ju tryckfriheten och strejkrätten försvagats ytterligare under denna period. För uttalandet talade bl.a. Parborn/Södertälje, Gustlin/Sth Ban, m.fl.

Undertecknad yrkade avslag på avdelningsstyrelsens förslag och föreslog att representantskapet istället skulle besluta att ge avdelningsstyrelsen i uppdrag att skriva ett nytt förslag till uttalande om den fackliga självbestämmanderätten. Detta uttalande skulle fr.a. rikta sig mot Medbestämmandelagens antifackliga paragrafer, men naturligtvis också mot regeringens ev. planer på lagstiftning mot kollektivanslutning. I omröstningen segrade avdelningsstyrelsens förslag. Mary Ann röstade för det, undertecknad naturligtvis för mitt eget förslag.

Jag reserverade mig till beslutet med följande motivering:

"Jag anser det helt fel att utnyttja fackföreningen för partipolitiska syften. Så har gjorts i det här fallet. Dessutom är uttalandet till allra största delen sanningslöst. Den enda mening som är bra och värd stöd, och kring vilket ett uttalande borde byggas, är den som säger att 'Vi kommer att kraftigt motsätta oss varje försök att begränsa den fackliga självbestämmanderätten'. Att arbeta på det sätt som avdelningsstyrelsen här gjort skapar endast en falsk och grundlös enighet, dvs i praktiken splittring."

5. Uttalande mot Milton Friedman.

Repskapet antog på förslag av klubben vid Postdirektionens Transportavd ett uttalande mot att Nobelpriset getts till Milton Friedman, ökad för hans insatser i bl.a. Chile.

6. Inrättande av områdesförvaltningskonferenser.

Avdelningsstyrelsen föreslog följande:

1. Avdelningsstyrelsen får i uppdrag att anordna områdeskonferenser med klubbarna inom varje postområde när så bedöms nödvändigt.

2. Klubbarna utser en representant för varje påbörjat 50-tal medlemmar till dessa konferenser.

3. Dessa konferenser skall vara ett organ för information och diskussion för frågor av gemensam art inom postområdena.

4. Val av ledamöter till företagsnämnderna för områdesförvaltning sker vid dessa konferenser.

5. Beträffande valen av ledamöter till områdesnämnderna föreslås att detta sker enligt följande:

0. Avdelningsstyrelsen underrättar de berörda klubbarna som utser en representant var i en valberedning.

1. Klubbarna nominerar kandidater.

2. Valberedningen sammanställer de inkomna namnförslagen och upprättar ett förslag

3. Valen sker vid en områdeskonferens

4. Beträffande valen till ortspostkontorsnämnderna föreslås att dessa görs av klubbarna som efter att ha förrättat val meddelar avdel-

ningen vilka som utsetts till ledamöter."

Scheffer/Sth C yrkade på ett tillägg att även klubbarna skall ha rätt att inkalla områdeskonferens.

Hanberg/Sth 5 yrkade på att "inrättande av områdeskonferenser är att betrakta som provisorium tills en värdering har skett".

Beslutet blev att avdelningsstyrelsens + Scheffer/Hanbergs yrkanden bifölls.

5. Förslaget till stat för 1977.

I det stora hela bifölls förslaget till stat. Avdelningen beräknas nästa år ha ca 6.100 medlemmar; avdelningens ekonomi balanserar då på omkring 1.400.000:-. De största utgifterna är lön till expeditör, skrivbiträde och tjänstlediga styrelseledamöter, sammanlagt ca 371.000:-, och administrationsbidraget till klubbarna som uppgår till 225.000:- (35:-/medlem). Samkväm möten representation omsluter 155.000:-. Medlemsavgifter till FCO 65.000:-, ABF 14.500:-, Postorkestern fick 13.000:- i år, Sångkören 2.000:- och för semesterstipendier till pensionärer anslags 10.000:-. För att nu ta några exempel på vad avdelningens pengar använd still.

Det var tre frågor som vällade debatt på den här punkten. Först den sedvanliga diskussionen om anslaget på 79.000:- till Stockholms och Södertälje Arbetarkommuner. Klubb Sth C hade vid klubbmöte dagen innan beslutat avslå detta anslag. Deras representant Scheffer ställde detta yrkande. Samtidigt föreslog han att om mötet skulle stödja detta förslag så skulle pengarna istället gå till SAP:s valfond. Vid den slutna voteringen röstade 48 ja till anslaget, 28 nej och 1 blankt.

Börjesson/Pdir trpt frågade avdelningsstyrelsen vad de 2.000:- som anslagits till 1:a majkostnader användes till. Då det framkom att det som överhuvud taget användes av det här anslaget gick till fanbärarna, 75 spänn per skalle, yrkade Börjesson att pengarna istället skulle anslås till internationella solidaritetsändamål 1:a maj. Förslaget avslogs. Mary Ann och undertecknad röstade för Börjessons förslag.

Avdelningsstyrelsen hade också föreslagit 10.000:- till medlemsvärkning, dvs ersättning till de som värvar nya medlemmar. Scheffer/Börjesson yrkade avslag på detta och föreslog att pengarna skulle överföras till klubbarnas administrationsbidrag istället. Förslaget x avslogs. Mary Ann och jag röstade för Börjesson/Scheffers förslag.

6. Studier.

Valdes en studiekommitté för avdelningen. Valda blev:

Mary Ann Ekström/Täby

Georg Renner/PG

Hans Andersson/Sth Ban

Michael Ramfalk/Sth C

Dessutom ingår naturligtvis avdelningens studieorganisationsator, Börje Grahn. Mandatperioden sträcker sig fram till -78 års årsmöte.

7. Gruppkorsbanden

orsakade som vanligt diskussion.

Avdelningsstyrelsen, inklusive suppleanterna, hade haft möte veckan innan. Då hade man diskuterat Klubb Täby och Klubb Bandhagens skrivelser, vilka krävde att förbundet skulle låta det nya avtalet rå ut på remiss till medlemmarna innan det skrivs under. Dessutom, och fr.a., hade avdelningsstyrelsen diskuterat Postverkets förslag till nytt gxb-avtal. Nu inträffade det höpnadsväckande, att avdelningsstyrelsen på representantskapsmötet bara tänkte diskutera de inkomna skrivelserna, man tänkte inte lämna någon som helst information om Pv:s bud eller sektionens krav i ersättningsfrågan. Observera att förhandlingarna hade börjat dagen innan.

Om vi först tar skrivelserna så ställde avdelningsstyrelsen mot vårt och Bandhagens skrivelser ett förslag som var likalydande med Täbys men hade tillägget att avtalet skulle ut på remiss "om förhandlingsdelegationen finner det nödvändigt"!! Ett rent nonsensförslag m.a.o. För övrigt hade avdelningsstyrelsen redan skickat sitt förslag till sektionen! Dock, i omröstningen vann till slut vårt förslag.

Om vi sedan tar de pågående förhandlingarna så yrkade undertecknad, Hanberg/Sth 5 m.fl. att avdelningsstyrelsen på mötet skulle lämna information om Postverkets bud och sektionens krav. Om inte skulle man motivera varför; om man t.ex. hade belagts med tystnadsplikt av sektionen eller liknande. Men, här var man stålhard, det enda som undslapp styrelsens ledamöter var konstaterandet att Pv:s bud "var mycket dåligt". I övrigt pratade man om "förhandlingspraxis", "förtroende för förhandlare" osv. Vad är det egentligen som säger att förhandlare alltid avgör saker bättre än medlemmarna? Varför är man så rädd att låta medlemmarna få reda på buden? Var det kanske så att sektionen förbjöd avdelningarna att informera medlemmarna? Varför säger man då inte detta istället för att själva ta smällarna? Eller är det kanske så, att det finns olika uppfattningar i avdelningsstyrelsen? Varför står då inte de, som har en bättre uppfattning än vad majoriteten tydligen har, för den utåt? Istället för att försvara andras felaktiga uppfattningar?

Många frågor som kräver ett svar!

/JÅ

av representantskapet för avdelning 3001, Statsanställdas Förbund, Stockholm angående den borgerliga regeringens handläggning av frågan om en planerad post- och SJ-terminal i Västerjärva, Solna kommun.

Representantskapet uttalar sitt skarpa fördomande mot det sätt som den borgerliga regeringen handlagt ärendet som berör den planerade post- och SJ-terminalen i Västerjärva, Solna kommun.

Regeringens handläggning av ärendet har skett på ett sätt som helt strider mot den beslutsprocess som tillämpas i vårt land. Då dessa förhållanden är väl kända av regeringens ledamöter är handläggningen desto mer klandervärd.

När beslutet att ånyo utreda lokaliseringen av terminalen togs av regeringen hade inga som helst kontakter tagits med berörda personalorganisationer. Representantskapet ställer frågan om den nya regeringen betraktar det som obekvämt att personalen har medinflytande i ärenden av det här slaget?

Representantskapet instämmer i den kritik som riktades mot handläggningen av ärendet under interpellationsdebatten i riksdagen den 15 november 1976.

Representantskapet vill också framhålla, att lokaliseringen av den planerade terminalen varit aktuell allt sedan mitten av 1960-talet, samt att riksdagen så sent som i maj 1975 avstyrkte en motion i vilken det yrkades att terminalen ej skulle lokaliseras till Västerjärva. Riksdagens ställningstagande är således av mycket sent datum. Upphävandet av det gamla regeringsbeslutet är därför synnerligen anmärkningsvärt.

De postanställda har genom sina fackliga representanter under drygt tio år yrkat på åtgärder av postverket, i syfte att förbättra arbetsmiljön vid postkontoret Stockholm Ban. Det 31 år gamla postkontoret har genom den ökade postmängden och övergång till behållaretrafik starkt försämrat arbetsmiljön för personalen inom transportavdelningen på Stockholm Ban. Dessutom har de nya trafiklederna gjort trafikmiljön framför lastbryggorna oacceptabel.

Endast genom en ny postterminal är det möjligt att skapa en arbetsmiljö som uppfyller kraven. Det är med hänsyn till dessa förhållanden som postpersonalen så kraftigt reagerar mot regeringens beslut att nu ytterligare försena terminalbygget. Drygt tio års utredningsarbete om lämplig markareal förefaller nu vara helt tillspillo.

Avdelning 3001 av Statsanställdas Förbund

U T T A L A N D E

av Statsanställdas Förbund avdelning 3001:s representantskap representerande 6000 medlemmar 1976-12-07 angående facklig - politisk samverkan.

Den fackliga rörelsen i vårt land känner av hävd en stark solidaritet med socialdemokratin. Tack vare den fackligt-politiska samverkan som bedrivits av arbetarrörelsens två grenar har många och epokgörande resultat kunnat uppnås. Demokratin har fördjupats, sysselsättningen har byggts ut, social trygghet har skapats för de breda folklagren - kort sagt, denna samverkan har lett till en genomgripande förändring av hela samhället i en för löntagarna positiv riktning.

Den av våra politiska motståndare så hårt attackerade kollektivanslutningen är en hörnsten i denna samverkan. Det är också därför som man från borgerligt håll så hårt attackerar detta och t o m överväger stiftandet av fackliga tvångslagar.

Viset kan man ha skilda meningar om hur denna viktiga fackligt-politiska samverkan skall bedrivas och om vilka vägar som är de vid varje tillfälle lämpligaste. Men det är en sak som vi avgör inom den fackliga och politiska arbetarrörelsen. Vi betackar oss för diktat från de politiska kretsar som så intimt är lierade med ekonomins makthavare, och som upplever just den fackligt-politiska samverkan som ett hot mot sina privilegier.

Vi kommer att kraftigt motsätta oss varje försök att begränsa den fackliga självbestämmanderätten. Vi är tvärtom intresserade av att på alla de områden som är möjliga bygga ut denna samverkan, för att göra en fortsatt samhällsutveckling möjlig, till gagn för vårt land och för de breda löntagargrupperna.

Avdelning 3001 av Statsanställdas Förbund

KORP

IDROTT

Förlust i innefotbollen.

Skånska Cement blev laget som skulle spräcka Postens segerrad. Efter en smakstart kunde vi notera 3-0 för "Cementarna". Vi tog oss samman, "snackade" mer med varandra, breddade spelet samt drog upp laget. Detta medförde ombytta roller där "Cementarna" blev tillbakapressade och snart var kvitteringen där, 3-3. Det återstod bara ett par minuter då förlustsiffrorna var ett faktum, 4-3 till Skånska Cement.

Fina poäng i bowlingen.

Från en tätplacering i elitserien har Posten parkerat på näst sista plats. Dock är avståndet till täten bara 4 poäng där KLMT toppar med 10 poäng. Resultatet i senaste seriematchen: Posten - Täby Gusum: 14-4

Bästa poängplockare: "Göken" 555 p
Lasse 545 p
"Bengan" 512 p

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Vår skidfantom Gunnar Högberg är anmäld till Post-SM i Kiruna.
Lycka till!

Cam.

Fem träd och ett hus

av Johanna Schwarz

Fem träd har jag planterat i Israel.
Det var en sista hälsning till en vän.
Några kom en dag och tog hans hem.
Några kom en dag och satte stämpeln »oren»
på hans panna, på hans mun och på hans händer.
Några kom en dag och hotade hans liv.
Bland främmande murar i främmande land
köpte han en fristad för guld.
Men han drömde en dröm,
och den ägde ett namn:
Nästa år i Jerusalem!

Ett hus har du drömt om i ett heligt land –
Ett hemland är alltid heligt.
Ditt land var ditt hemland en gång.
Du själv kan inte minnas,
men din far kan minnas.
Några kom en dag och tog hans hem.
Några kom en dag och satte stämpeln »jagad»
på hans panna, på hans mun och på hans händer.
Några kom en dag och drev honom bort.
I främmande ruckel i främmande land
sökte han sig en koja av nöd.
Men han drömde en dröm,
och han gav den till dig,
och den ägde ett namn:
Nästa år är Palestina mitt!

Ett träd är planterat i Israel.
En hälsning från de hårda som har makt.
Dess rötter är av järn.
Dess stam är av bly.
Rasslande metalliskt är lövverkets sus,
när de mäktiga manar fram sin storm.
I dess skugga skall de växa, mina träd –
skjuta rötter av sammanbitet trots,
bära blad som lärt sig leva utan sol
och frukter som inte släcker törst.
I dess skugga skall den växa,
din faders dröm och din,
bli till hårdnande hat mot mina träd,
till yxhugg mot deras stammar,
till flammor mot deras kronor,
till förruttnelse för deras frukt.
Men det drömmes en dröm,
och den äger ett namn:
Stormen som skall falla maktens träd!

Fem träd har jag planterat i ett heligt land.
En dag skall de få växa fritt.
En boning har du drömt om i ett heligt land
En dag skall mina träd beskugga den.
Och rötterna av järn,
och stammen av bly
och de rasslande bladen på maktens träd
skall brännas i ugn,
skall renas i eld,
skall smältas om och formas
till nyttiga ting
för oss som bygger hus och planterar träd
på hela den heliga jorden.

Johanna Schwarz: Född i Wien, Österrike 1931. Tvingades på grund av sin judiska härkomst att lämna hemlandet 1938. Avreisades i många länder, inklusive Israel därför att familjen övergätt till kristendom. Kom till Sverige där hon studerade och tog en fil lic i nordiska språk 1972. Numera bosatt i Sverige där hon undervisade i svenska språket och litteraturen mellan 1961 och 1968 vid universitetet i Uppsala. Johanna skriver om sig själv: »Lyckliga omständigheter har gjort, att jag inte mist någon av mina vänner i Hitlers koncentrationsläger. Jag tänker med sympati på de vanliga, fattiga, förföljda, förtryckta människor, som har funnit en tillflykt i Israel. Det känns bittert för mig att kanske jag skulle ha varit som Quisling av människor, som har gått igenom ting, som jag själv bara genom en lyckad flykt har släppt ifrån. Men jag kan inte få det till att bli riktigt, att den orätt, som har begåtts mot de förtryckta, av skall begås mot andra oskyldiga människor. Någon har sagt: »rasfördomarna är inte berättigade, men man kan säga åt en neger att han är en knöl – om han faktiskt är det. Det måste vara detsamma som gäller andra förföljda etniska grupper.»

Ur *Att lösa av Johanna Schwarz: Glas* (Norstedts, 1969)

Ur *En intär* (eget förlag, 1965)

Ur *En dag i Oslo* (PAX förlag, Norge 1969)

Ur *En dag i Oslo* (eget förlag, 1972)

Ur *En dag i Oslo* (Oktober förlag, 1974, 18:50 nkr)

(Ur Palestinsk Front 2/75)

PALESTINA

"De som kallar oss terrorister önskar hindra världssopinionen från att upptäcka sanningen om oss, att upptäcka rättvisan i vår sak. De försöker dölja terrorn och tyranneriet i sina egna handlingar och vår belägenhet, att vi kämpar för att försvara oss".

Ur Yasser Arafats^{I)} tal i FN 13 november 1974.

Den judiska invasionen av Palestina började 1881. Innan den första stora immigrantvågen anlände till Palestina uppgick Palestinas befolkning till en halv miljon människor, största delen av befolkningen var antingen mohammedaner eller kristna och den judiska delen uppgick endast till 20.000. Varje befolkningsgrupp åtnjöt religionsfrihet.

Mellan 1882 och 1917 flyttade på sioniströrelsens²⁾ initiativ, c:a 50.000 europeiska judar till Palestina. Efter Balfourdeklarationen³⁾ och under de följande trettio åren lyckades den sionistiska rörelsen att bosätta fler europeiska judar i landet och på så sätt tillskansa sig de palestinska arabernas egendomar. 1947 godtog Nationernas Förbunds generalförsamling en rekommendation att dela Palestina. Trots att delningsresolutionen tilldelade sionisterna 54 % av Palestinas landområde drev deras missnöje med beslutet dem till terrorkrig mot den arabiska civilbefolkningen. De ockuperade 81 % av Palestinas hela yta och gjorde en miljon araber hemlösa. De intog 524 arabiska städer och byar och utplånade 385. Sedan byggde de sina egna nybyggen och kolonier på de palestinska gårdarnas ruiner.

Detta är roten till Palestinafrågan. Den är inte resultatet av någon konflikt mellan två religioner eller två nationalismer utan av att ett folk har berövats sitt hemland, att ett folk har skinnrats och gjorts hemlöst och nu huvudsakligen lever i exil eller flyktingläger.

Det lilla antal palestinaaraber som inte fördrevs har sedan dess utsatts för all slags diskriminering.

Följande kunde man t.ex läsa i ett cirkulär som myndigheterna i Eshkol publicerat och som gäller ett tiotal israeliska kolonier i Gazaremsan och norra Sinai år 1976.

Fasta priser:

En timmes arbete..... 12.50

En timmes arabiskt arbete... 5.00

Israel har separata skolsystem för judar och araber. En rapport från det israeliska utbildningsdepartementet avslöjar att av de arabiska eleverna i Israel fullföljer endast c:a 50 % grundskolan medan motsvarande siffra för de judiska eleverna är 98-99%. Det finns också flera exempel på hur palestinier har torterats ihjäl i israeliska fängelser.

Detta är endast några få av de många exempel som finns på hur palestinska araber förföljs och diskrimineras i Israel av i dag.

VAD VILL PLO?

PLO:s mål är att upprätta ett demokratiskt Palestina där alla, inklusive de judar som nu bor i Israel, ska ha lika rättigheter och skyldigheter. I sitt tal i FN 1974 framhöll Arafat att:

" vi känner ingen tillfredsställelse i det fortsatta dödandet, vilket skulle upphöra så snart en rättvis fred, grundad på vårt folks rättigheter, hopp och strävanden, slutligen uppnåtts".

På klubbmötet i december godtog mötet en resolution till stöd för palestiniernas kamp. Jag skulle vilja föreslå årsmötet nu i februari att fatta beslut om ekonomiskt stöd till Palestinska Röda Halvmånen som är i stort behov av pengar för att upprätta ett fältsjukhus. Till den som närmare vill bekanta sig med den palestinska kampen vill jag ge rådet att läsa Palestinsk Front och PLO i FN som Palestinagruppen i Täby säljer i Täby Centrum varje lördag mellan kl 11 och 13.

Örjan Geidnert

NOTER

- 1) Ordförande för den Palestinska enhetsorganisationen PLO
- 2) Judisk rörelse som haft till syfte att upprätta en självständig judisk stat.
- 3) Deklaration om upprättandet av ett nationalhem för judarna i Palestina som utfärdades av den brittiske konservativa politikern Balfour 1917.

DRIFTSTATISTIK

Avdelningen tillsatte för något år sedan en arbetsgrupp som skulle undersöka driftstatistiksystemet. Det har man nu gjort och lämnat en slutrapport samt ett förslag till nytt system för postmätning. Gruppens genomgång av det nuvarande statistiksystemet visar på flera felaktigheter i detta. Kvotstatistiken (som tas upp en gång/månad på varje kontor och sammanlagt räknas på tre års siffror) har varit felaktigt från första början pga att man använt en felaktig typ av kvot. Viktstatistiken var riktig när ^{statistik/}nuvarande system infördes 1967, men genom att man ändrat i systemet under årens lopp har även detta blivit felaktigt.

Gruppen konstaterar i sin summering: " Det lindrigaste vi kan säga om den hittills producerade statistiken för stadsbrevbäring är därför att denna statistik är högst osäker. Det är säkert unikt för statliga verk, att beslut fattas på ett så svagt beslutsunderlag som är fallet för Postverket.

Observera att det är på just detta "osäkra" underlag som omläggningarna i brevbäringen görs, t.ex de nyligen genomförda på Täby 1 och Vallentuna.....

Gruppen konstaterar vidare att "man har på sektionsnivå inom SF inte uppfattat att den producerade statistiken har tvivelaktig tillförlitlighet. Inom SF har ingen i detalj förstått hur statistiksystemet fungerar och hur det är konstruerat". " Det förefaller oss därför vara ganska självklart att man måste dra följande slutsats: " DET NUVARANDE STATISTIKSYSTEMET ÄR ALLTFÖR KOMPLICERAT, OCH DET MÅSTE DÄRFÖR ERSÄTTAS MED ETT MINDRE KOMPLICERAT SYSTEM ".

Gruppens förslag återges i sin helhet på följande sidor. Om någon är intresserad av att ta del av statistikgruppens rapport i sin helhet (man går där i detalj in på de olika felaktigheterna) så finns den hos klubbstyrelsen.

INFORMATIONS- OCH STUDIEMÖTE OM DRIFTSTATISTIK OCH

ARBETSTIDSBERÄKNING I BREVBÄRINGEN

20
15/2 KL 19.30 LOKAL: TÄBY 1

REPRESENTANT FRÅN AVD:S STATISTIKGRUPP MEDVERKAR.

STATISTIKGRUPPENS FÖRSLAG TILL POSTMÄTNING

I STADSREVBÄRINGSDISTRIKT

1. Räkning eller vägning av posten?

Gruppen är enig om att förorda, att posten endast räknas och alltså inte vägs.

KOMMENTAR: Detta eliminerar kvotstatistiken och därav följande osäkerhet. Det gör även systemet enklare att förstå och kontrollera.

2. Vem skall räkna?

Arbetsledare eller fjära kan i och för sig räkna posten, men gruppen anser, att det naturliga är, att brevbäraren själv räknar sin post. Sker detta fack för fack (förslag till arbetsblankett bifogas) blir det mycket lätt för arbetsledningen att göra stickprovskontroller.

KOMMENTAR: Brevbärarens arbete med statistikupptagning skall givetvis läggas in på arbetstidsberäkningen på samma sätt som tex arbete med fastighetsboken. Detta gäller även om det skulle beslutas, att annan, tex kfa eller fjära helt skall genomföra räkningen - brevbäraren blir ju då hindrad i sitt arbete och skall kontrollera räkningen.

3. Skall hela distriktet räknas samma dag, och hur ofta skall räkning ske?

Gruppen har studerat ett danskt förslag med räkning av en mindre del av varje distrikt varje dag. Vad som enligt detta förslag skulle slippas, är alltså inte undersökningsdag, utan i stället vilka fack

som skulle räknas. Vi har dock funnit så stora olägenheter med denna modell, att vi förordar den nuvarande principen, då alltså ett helt distrikt undersöks en viss dag. Av praktiska skäl måste olika distrikt räknas olika dagar.

När det gäller statistikperiodens längd har gruppen bestämt sig för, att rekommendera två år som hitintills. En kortare period skulle göra systemet alltför känsligt för tillfälliga störningar, som till exempel en portöshöjning. Vi vill påpeka, att en viss eftersläpning ändock eliminerats genom kvotstatistikens avskaffande.

Under denna tvåårsperiod bör, anser vi, 48 räkningar per distrikt genomföras. Av dessa bör 24 vara bundna till varje år, och därav 2 till varje månad och 4 till varje veckodag. Undersökningdagarna kan med iakttagande av dessa restriktioner som hitills fastställas av Centralförvaltningen.

Hur skall resultatet användas?

Gruppen anser det inte vara nödvändigt eller önskvärt att framtagna data för distrikten bearbetas av Poststyrelsens statistiska avdelning eller Centralförvaltningens motsvarande enhet.

Vid statistikperiodens slut summerar man vid postkontoret de 48 observationerna för varje distrikt och dividerar summan med 48. Det så erhållna talet skall, om inte särskilda skäl talar däremot, anses vara distriktets försändelseantal per dag.

KOMMENTAR: Detta arbete med framräkning och granskning samt bedömning av eventuella särskilda omständigheter skall bedrivas i postkontorets partssammansatta statistikgrupp och anses som tjänsteuppdrag.

ARBETSBLANKETT FÖR STATISTIKUPPTAGNING I BREVBÄRINGSDISTRIKT

ifylles av arbetsledaren

Distrikt:..... Datum:.....

Bilbrevbäring Deltidsdistrikt Prestationslönedistrikt

ifylles av brevbäraren

SMÅ FÖRSÄNDELSER

STORA FÖRSÄNDELSER

5	10	15	20
4	9	14	19
3	8	13	18
2	7	12	17
1	6	11	16

5	10	15	20
4	9	14	19
3	8	13	18
2	7	12	17
1	6	11	16

Antal obeställbara och eftersända:.....

Antal massförs. för vilka ersättning begärts:.....

ifylles av arbetsledaren

Kontrollräkning har skett för fack nr.....och fack nr.....
såväl stora som små förs.

- Kontrollräkning av eftersända och obeställbara förs har skett.
- Kontrollräkning av ersättningsberättigade massförsändelser har skett.
- Kontrollen har bekräftat ovanstående uppgifter.
- Kontrollen visar från ova avvikande resultat. Ny arbetsblankett har upprättats i samarbete med facklig representant.....
dennes sign

Varma försändelser att ingå i distriktets statistik:.....

Granskad av driftledning.....
sign

Granskad av fackföreningen.....
sign

Resultat även

Inrapporterad till Centralförvaltningens statistiska enhet.....
sign

Kollad mot datalista.....
sign

NYA LÖNERNA FRÅN OCH MED 1/1 1977.

Löneplan T

T 1 2626
2 2780
3 2925
4 3080
5 3363
6 3458
7 3569
8 3679
9 3802
10 3933
11 4054

Löneplan F

F 1. 3802
2 3933
3 4054
4 4170
5 4275
6 4409
7 4554
8 4700
9 4871
10 5046
11 5217
12 5417
13 5636
14 5855
15 6122

XX

RED. BEKLAGAR DEN DÅLIGA KVALITEN PÅ TRYCKET, RED. KAN DOCK
EJ LASTAS FÖR DETTA DÅ FRITIDSKONTORETS TRYCKERI SOM ANLITAS
FÖR BRÄNNING AV ELSTENCILER, HAR SLARVAT MED **DESSA.**

REDAKTONEN

LANTBREVÄRING

Vi tänkte på begäran göra ett försök med några artiklar från våra olika arbetsplatser och arbetsområden.

Vad vore väl bättre att börja med än just den personen och platsen som kom med uppslaget till detta, nämligen Micke Mattsson i Vallentuna. Numera är han lantbrevbärare där, före detta har han jobbat med det mesta inom posten bland annat brevbäring, transporter m.m. Alltså en duktig yrkesman i dom postala göromälen och sist men inte minst en trevlig polare.

Redaktören tog sig en fredag i slutet på januari ut till bbg.exp. i Vallentuna, för att åstadkomma något om en lantbrevbärare vardag och upplevde under en dag följande:
I Vallentuna har man f.n. fyra lantbrevbäringslinjer varav tre är ung. 7-8 mil långa och en på 14 mil. Sträckningen på linjerna är i stort kvar sen gamla sockengränser, förr fanns posten även i bl.a Lindholmen och Frösunda.

Samtliga lbb. tjänstgör även lördagar, man har ett varierande antal fridagar beroende på antal hushåll samt körsträcka och värdeförmedling. Daglig statistik upptas för kunna bedöma bl.a värdeförmedlingen. Fridagarna är mycket beroende just på detta, man har alltså stora möjligheter att själv jobba upp sin linje. Det är vanligt att man sparar sina fridagar under vinterhalvåret och tar ut dessa i samband med sommarsemestern.

Tidigare var lantbrevbärarna anställda på kontrakt med ganska hårda villkor, men är numera löneplansanställda i samma befordringsgång (9a) som t.ex. postkassörerna.

Varje ordinarie lbb. håller sig med egen bil, som ersättning har man en fast del som utgår även när man är ledig samt en rörlig del efter linjelängd. Denna ersättning utgör c:a 5 kr milen, en allmän uppfattning bland lbb:na är att detta är för snålt och utgör ej full kostnadstäckning.

Någon form av varuförmedling eller social verksamhet har ej tecknats mellan kommunen och posten. Dock har man på frivillig väg tagit sig vissa mindre tjänster som leverans av medicinpåsar eller tipsinlämning.

En liten nackdel när det gäller just Vallentuna, är att man har kassa och bbg.exp utskilt vilket för med sig extra förflyttningar för att man ska få med sig allt på turen. Och så går vi över till själva jobbet: Arbetet börjar kl 06.00, lbb har ingen försortering utan börjar direkt med att räkna upp dom dagliga tidningarna DN o Norrtälje tidning. Sedan följer dom vanliga handgreppen med att ställa i ordning posten. Utgång sker normalt mellan kl. 08.00-08.30. Denna dag åkte vi ut 08.30 efter att först ha besökt kassaexp, därplockade vi med oss rek, pf, paket samt kassaförstärkning för att kunna betala ut t.ex. bostadstilläggen som kom då.

På Mickes bit finns 257 hushåll och linjen omfattar i stort sett området kring Ångarnsjöängen, själva Ångarn, Gillinge samt Stavaområdet mot Åkersberga.

I strålände solsken påbörjades turen och snart var det dags för den första värdeförmedlingen för dagen. Arbetstidsberäkningen är baserad på att man ej skall behöva lämna bilen varken vid postutdelning eller värdeförmedling.

Detta visade sig snart inte stämma något vidare, i varje fall ej på denna linje, delvis för att vi i år har en mycket snörik vinter och snöryjningen vid postlådorna var under all kritik.

Den friska lantluften tycks även göra folk enormt morgontrötta det behövdes ett antal signaler vid flera ställen för att få liv i kunderna. Många mindre vägar (eller var det vägar egentligen?) verkade sakna underhåll helt.

Trots detta fortsatte turen kring Angarnsjöängen i härlig natur, för övrigt ett av Sveriges rikaste områden med fornminnen. Två dagar i veckan har kunderna möjlighet att tillkalla lbb medelst en signalbricka som fästes på postlådan, de flesta kontakterna verkar dock avklaras i samband med utbetalningar.

Efter en fikapaus på Gillingebanan förflöt resten av dagen med en intensiv utdelning av post och värdeförmedling. Vi kom tillbaka från turen omkring kl 14.00, då återstod för Micke att göra upp kassaredovisningen. Detta klarades av på ca en halvtimme varvid konstaterades att trots red. medverkan så gick kassan ihop.

Personligen tycker undertecknad att det var verkligen givande och intressant att på detta sätt få inblick i denna gren av vår postala verksamhet. Min förhoppning är även att detta ska medverka till likad förståelse för varandras jobb.

HANNU K.

NYCKEL TILL FRASER I SKRIFTVÄXLING:

Under övervägande	=	Har aldrig hört talas om saken.
Under allvarligt övervägande	=	Skall försöka hitta papperen
Saken väntar för närvarande	=	Papperen saknas fortfarande
Föremål för ingående undersökn.	=	Verksamhet råder
Ert förslag har notagits med intresse	=	Hur dum kan Niegentligen bli?
Enotser tacksamt Edra vidare meddelanden	=	Kan Ni ge mig en idé om vad saken går ut på
Vi återkommer vederbörlig ordning	=	Hoppas Ni glömmet av det hela.
Som Ni minns...	=	Antingen har Ni glömt eller aldrig känt till
Som är Edet beaktat	=	Detta borde Ni ha tagit reda på
Jag överlämnar till Er	=	Jag har tröttnat på saken - sköt den själv
Jag anhåller värdsamt	=	Ni är visserligen Chef men en idiot ändå

BÖCKER

Två nyutkomna romaner, mycket intressanta.

Den norske författaren Tor Obrestads roman " Sauda! Strejki " och den svenske författaren och fabriksarbetaren Thomas Nydahls " Fabrik " skildrar båda fabriksarbetare.

Vid Thomas Nydahls "Fabrik" tillverkas färg. Det är egentligen en ganska typisk svensk industriarbetsplats. Arbetamiljön är dålig (ja mycket dålig- betydligt värre än den vi är vana vid), lönerna inget vidare och sammanhållningen och kamratskapet har sina brister. Som på så många andra arbetsplatser har man inte bara arbetsköparen utan också fackpampar emot sig. Men, också här cirkulerar en dag den första namnlistan där " Vi undertecknade kräver...". Det gäller lönen förstås! Och även detta är typiskt!

Tor Obrestads fabrik är det multinationella bolaget Union Carbids smältverk i Sauda i sydvästra Norge. Här gick arbetarna i strejk sommaren 1970 för att driva igenom högre löner. Boken skildrar denna strid, de människor som deltar i den och hur arbetarna gick tillväga för att segra. Vi har under hösten kämpat för ett bra gruppkontrakt, för en hygglig julförstärkning och nu gäller det att få igenom ett bra avtal för 1977. Det har bitvis varit hårda uppgörelser, man får sannerligen ingenting gratis, och ännu svårare strider har vi framför oss. Tor Obrestads bok är mycket värdefull därför att den så enkelt och samtidigt så spännande och vackert, förmedlar de erfarenheter som dessa våra kamrater gör. Erfarenheter om hur man går tillväga när samrådet spricker, eller när vanliga förhandlingar inte räcker till.

Naturligtvis intar politiska resonemang en central plats i en sådan här bok. De konkreta förslagen vid t.ex strejkmötens eller vid diskussionerna på ölhallen, grunder sig ju på olika politiska linjer, medvetet eller omedvetet. Vare sig vi vill eller inte styr politiken våra liv, och om man inte själv beslutar sig i politiska frågor så innebär det ju bara att andra gör det åt en. Här kan man också komma in på en aktuell politisk fråga som har mycket stor betydelse för oss och vår fackförening, nämligen den nya " Medbestämmandelagen ". En rubrik i Obrestads bok lyder "Varje strejk öppnar ögonen på arbetarna, inte bara för kapitalisterna utan också för regeringen och lagarnas väsen". Det är väl här i Sverige t.ex många som trott, och fortfarande tror, att vi haft en arbetarregering i 40 år och först nu fått en borgarregering. Detta är ju helt fel, och jag tror att

t.ex de städerskor som strejkade förra året och blev avskedade med hjälp av lagen om anställningskydd och alla de arbetare framöver som tvingas gå i strejk och då får smaka på "Medbestämmandelagens" bestämmelser om avsked och höjda strejkböter, börjar ändra åsikt i den frågan. I nöden prövas vännen, heter det. I den här boken ges en lärrik och nykter skildring av hur reformistiska ledare på högsta nivå agerar vid sådana här tillfällen. Vill man inte bli lurad bör man spara på sådana här lärdomar!

Nåväl, av det här kanske du tror att Sauda! Strejk! är ett politiskt manifest, en ovanligt lång teoretisk utläggning. Det är det inte. Boken är visserligen uppbyggd kring en viktig politisk händelse men den handlar om vanliga arbetande människor (och deras fiender!) i en liten västnorsk stad, längst inne i en av dessa vackra fjordar ("Vilken behaglig känsla att tuffa iväg på en fjordbåt" - en rubrik i boken), och hur man tänker och handlar i en sådan här situation. Det som bl.a. gör boken till en stor roman är ju att den är detaljrik, det är verkligen levande människor man lär känna.

/ JÅ

////////////////////
Avtalsrörelsen.

GUNNAR STRÄNG: FÖRETAGEN ÄR RIKA

Hur är det verkliga ekonomiska läget i Sverige idag? En som brukar anses som en god kännare av den svenska ekonomin och en pålitlig konjunkturbedömare är Gunnar Sträng. Han skriver i Veckans affärer nr 41/76:

"...de svenska företagen gjorde så goda förtjänster under framförallt 1973 och 1974 att deras likvida situation ger dem möjligheter att hålla igen sin export intill dess de kan diktera vad de själva anser vara erforderlig prissättning. Bara på pappersmassa torde vi idag ha en lagerhållning vars värde rör sig om närmare ett par miljarder. Den situationen har inte gällt för konkurrentländerna. De har sålt sin produktion ~~ti~~ delvis till reducerade priser men därmed också hållit sina marknadsandelar. De svenska företagen ligger kvar med sina lager och väntar på att deras tid skall komma, då säljarens marknad på nytt är för handen. Genom en sådan politik måste man självfallet logiskt sett tappa marknadsandelar."

Hur kan det komma sig att desvenska storbolagen har ett så fördelaktigt ekonomiskt läge? Jo, även detta kan Gunnar Sträng ge besked om:

"Vi har en förhållandevis låg energikostnad ~~xxx~~ tack vare vår produktion av vattenkraft och kärnkraft. Vi har haft en relativt lägre kapitalkostnad, då vårt ränteläge legat i klar underkant i förhållande till omvärlden. Ser videssutom löneutvecklingen på litet längre sikt - låt mig säga hela 70-talet så får vi en annan bild av det hela. Också då skiljer sig inte den svenska löneutv. nämnvärt från löneutv. i andra länder."

GRUPPKORSBANDEN.

Nedan återger vi en skrivelse där det redogörs för det nya grupp-korsbandsavtalet. Det slutgiltiga avtalet innehåller några mindre förändringar, men i det stora hela är det identiskt.

Några punkter:

- 1) Utdelningen blir frivillig. Den som vill dela ut grxg får teckna 3-manaderskontrakt. I enstaka fall (vid sjukdom o. likn.) kan den som inte tecknat kontrakt beordras att dela ut grx:en på det ditrikt man går. Då räknas det som vanlig öst, och man kan ta ut den i komp.
- 2) Det blir samma regler som nu för ordinarie tur, men ersättningen får tas ut i komp.
- 3) Grunderna för ersättning vid extra tur har förändrats. Den minuttid man får fram enligt det nya beräknings sättet blir lägre än enligt nuvarande system, men genom att ersättningen per minut har höjts från 44,1 till 58,0 öre blir resultatet som regel en bättre ekonomisk ersättning. Ersättningen i pengar kan utbytas mot ledighet, men då blir det bara tid mot tid.
- 4) Ett specialavtal om lokala annonsblad o dyl kommer senare att slutas. Enligt Benkt Olsson, avdelningsstyrelsen, kommer det dock att bli frivilligt om man lokalt vill tillämpa detta eller ej.
- 5) Tyvärr lyckades man inte i den här omgången att uppnå lika ersättning oberoende av ålder och anställningsform, vilket bl.a. vår klubb krävt.

" Utredning rörande nya organisationsformer för utdelning av grupp-korsband

I förhandlingarna om nytt grupp-korsbandsavtal har Postverkets Centralförvaltning och Statsanställdas Förbund hittills kommit fram till följande beträffande organisation av utdelningen av grupp-korsband när antalet mottagare uppgår till minst 50.

Inga förändringar av utdelningsordningen har vidtagits jämfört med f n tillämpade regler. Utdelning av grupp-korsband till hushåll och villaägare skall liksom hittills ske i såväl ordinarie brevbäringstur som extra tur. Reglerna för när extra tur skall enordnas är desamma som gäller f n. Beträffande utdelningsdagar etc (se DAF 3.9.1 b-e och h-j) inträder heller ingen ändring.

Utdelning av grupp-korsband till hushåll och villaägare genom lantbrevbärare skall ske på samma utdelningsdagar som i stadsbrevbäringen.

Utdelning av grupp-korsband till andra mottagargrupper än hushåll och villaägare kan även i fortsättningen äga rum varje vardag och skall ske i ordinarie brevbäringstur. Utdelningen skall vara avslutad senast andra vardagen efter ankomstdagen.

Utdelning av gruppkorband till hushåll och villaägare i särskild ordning förutsätter i fortsättningen överenskommelse mellan postmästaren och den lokala avdelningen av Statsanställdas Förbund. Här avses t ex gruppkorband som avsändaren begärt att få utdelat på bestämd dag eller gruppkorband som av annan anledning (försening e d) bör delas ut utanför den reglerade veckoutdelningen. Lokala annonsblad o d kan liksom hittills delas ut om överenskommelse träffas mellan postmästaren och avdelningen.

Frågan om organisation och ersättning när det gäller regelbundet återkommande gruppkorband (t ex annonsblad) skall tas upp i nya förhandlingar mellan parterna i syfte att träffa ett centralt specialavtal.

Utdelning av gruppkorband i extra tur kommer normalt att vara ett frivilligt åtagande. Liksom hittills kommer utdelning av gruppkorband i ordinarie brevbäringsstor att vara ett åliggande för tjänsten.

Frivilligt åtagande att dela ut gruppkorband i extra tur regleras genom ett skriftligt avtal träffas mellan postmästare och tjänstemannen. Tjänsteman som önskar avsäga sig sitt åtagande har ett faktiskt uppsägningstid på tre månader.

För att avveckla utdelningen av gruppkorband i extra tur i brevbäringsdistrikt beträffande vilka avtal om utdelning inte finns, skall US-personal och/eller tillfälligt anställd personal anlitas. Om det skulle visa sig omöjligt att ordna utdelningen med frivillig personal får beordring av tjänsteman till utdelningen i enstaka fall ske inom skyldighetens ramar.

Nya regler och normer för beräkning av arbetstiden vid utdelning i extra tur har utfärdats enligt anvisningarna på bifogade blankett 2321.06, utdelningsuppgift, gruppkorband extra tur.

För brevbäringsdistrikt med blandad bebyggelse, höghus och villor (radhus, kedjehus) skall särskild arbetstidsberäkning göras för villadelen när antalet villor etc uppgår till minst 150 men understiger 85 % av totala antalet avlämningsställen. Den särskilda arbetstidsberäkningen används då utdelning i extra tur förekommer enbart till villaägare. För brevbäringsdistrikt av karaktär 1 och 2 skall på samma sätt särskild arbetstidsberäkning upprättas för hushålledelen när antalet hushåll uppgår till minst 150.

De nya reglerna för beräkning av arbetstid har godtagits av Statsanställdas Förbund under förutsättning att avtal kan träffas om ersättning och ersättningsformer.

Utdelning i ordinarie brevbäringsstor och annan beordrad utdelning skall kunna ersättas genom kompensationsledighet. I övrigt har avtal om ersättning och ersättningsformer ännu inte träffats. Förhandlingar pågår och beräkna kunna avslutas i början av 1977.

Avtalet skall gälla med en uppsägningstid av 12 månader räknat fr o m den 1 januari 1977.

Avtalet skall tillämpas sensat fr o m den 1 maj 1977 eller från den tidigare tidpunkt som parterna enas om efter lokala förhandlingar. Sådana liksom kontakterna om avtal och utdelning av gruppkorband i extra tur synes inte kunna påbörjas förrän slutgiltigt avtal träffats. Information härom samt en slutgiltig version av avtalet mellan Postverkets Centralförvaltning och Statsanställdas Förbund kommer att utsändas snarast möjligt.

PERSONALKLUBBEN DJURSHOLM

Vi börjar i det här numret en serie om den gamla 'Personalklubben Djursholm'. Klubben bildades 1950 och upplöstes 1971. Den organiserade personalen inom såväl ankommande och avgående som kassasidan; den upphörde i praktiken att arbeta i och med att avd. I (som organiserade ankommande och avgående) införde representantskap och bildade lokala klubbar 1966.

Vi börjar serien med att publicera ett mötesprotokoll från 1961, där bl.a. gxb:en ventileras:

Protokoll fört vid Personaklubbens möte 7/11 1961, Posten Danderyd.

§1

Paffe

§2-4

(Mötesformalia)

§5

Skrivelser:

J-E Johansson redogjorde för en skrivelse rörande omorganisation av avdelning I. Mötet beslöt att frågan var för tidigt väckt.

K-E Mattson redogjorde för lörgagsbrevbäringen och om övertidsersättningen för skattsedlarna ävenså om tidningen Storstaden.

J-E Johansson om lördagen den 23/12 1961.

J-E Johansson redogjorde också om avdelning I överläggningar med Generalpoststyrelsen om grupporsband. En skrivelse författad av

K-E Mattsson beslöt mötet tillskicka avdelning I rörande deras handlingar.

Skrivelsens innehåll:

Will Avdelning I av Svenska Postförbundet

Undertecknad personalklubb har vid möte denna dag diskuterat grupporsbandsfrågan mot bakgrunden av de informationer som lämnats av avdelningsstyrelsen rörande överläggningar med GPS härom.

Härvid har framkommit, att ett förslag vore att därest endast ett grupporsband per vecka förelåg och med en högsta vikt av 20 gram, skulle detta utdelas i samband med ordinarie turer. Vi för vår del pekar på, att en enhällig kongress 1956 uttalade sig för grupporsbandens skiljande från brevbäringen, samt att under innevarande års kongress inget upphävande av detta beslut gjordes.

I anledning härav uttalar vi oss mot att överenskommelse med Generalpoststyrelsen göres, som innefattar grupporsbandsutdel-

ning i samband med ordinarie brevbäring oavsett antalet och vik-
ten av dylika.

Danderyd 7/11 1961
för Personalklubben Djursholm
Johan Erik Johansson
ordförande

§6

Rapporter:

Göran Pettersson rapporterade om förberedelserna till Lucia-
festen den 9/12. 350 kronor föreslogs till bidrag.

K-E Mattsson redogjorde för valberedningens kandidater. Följan-
de nominerades:

Vice ordförande: Erik Olsson - Harry ^{tt}Mattsson

Kassör: Laila Larsson - Anna-Lisa Juhlin

Vice sekreterare: S-M Gustafsson - Ulla Berkvall

Suppleanter: Göran Pettersson, Staffan Wallström, Billy Spångberg,
Gösta Röst.

Revisorer: Märta Hedh, Nils Johansson, Alf Carlsson, Ebbe Rehnholm
Valdag beslöts till den 25/1 kl 18.00.

Valkontrollanter K-E Mattsson, Knut Dahlgren.

J-E Johansson rapporterade om överläggningar med Postmästaren
angående vakterna, ringledningar och om garageplatser ävenså om
brevbäringskontroller på området.

§7

Nya frågor:

Knut Dahlgren om kvällvakterna i Roslags Näsby.

§8

Nils Johansson visade som avslutning på mötet sina vackra bilder
från sina resor. Kritik: Det råkade komma med några katedraler
bland alla flickor vilket verkade störande.

Vid protokollet
Sten Magnus Gustafsson
vice sekreterare

18-0-2-3-4-5-6

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

183 35 PLYX

AKERDYVAGEN 244 3tr

AHMANN JAN PJ